

явилось складним для засвоєння у студентів і що треба зробити, щоб у подальшому здолати ці труднощі. Такий стиль викладання імпонує студентам, знімаючи стрес та дозволяючи зробити висновки на майбутнє. По-третє, викладач заздалегідь повинен попереджати про вимоги до студентів. Та по-четверте, репутація основана на принциповості. Людина пізнає себе завдяки думці інших людей, тому завищена самооцінка шкідлива для студентів, оскільки розхолоджує та заважає вчитися.

А. М. Гриненко, канд. екон. наук, доцент
кафедри управління персоналом

СПРАВЕДЛИВІСТЬ ЯК КРИТЕРІЙ ОЦІНКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ЗНАЬ СТУДЕНТА

Як відомо, справедливість — це узагальнена моральна оцінка суспільних відносин і один з загальнолюдських суспільних ідеалів, конкретне розуміння якого має закріплюватись в свідомості громадян суспільства як міра рівності прав і нерівності в розподілі матеріальних і духовних благ, статусів влади, рівня життя тощо. Але в умовах громадського життя справедливість визначається насамперед інтересами суспільства в цілому, народу, а не якоїсь соціальної групи окремої особистості. Справедливо все те, що сприяє благу всього суспільства як певної цілісності.

Рівність прав людини на працю, освіту, медичну допомогу, участь у політичному житті незалежно від національності, світогляду, статі, релігійності, рівність усіх перед законом, рівна плата за рівну працю сприймається переважною більшістю людей як справедливість.

Але не всяка рівність є справедливою. Зрівнялівка — це теж рівність, але вважати її справедливою не можна. Справедлива рівність, але справедлива і нерівність. Яка ж нерівність справедлива? Очевидно, тільки така, яка базується на відмінностях в здібностях індивідів: від природи одні люди розумніші за інших, одні енергійні, інші ледачі. Справедливо, коли розумна, талановита, енергійна, заповзятлива людина живе багатше і забезпеченіше, ніж ледача і безініціативна. Справедливість не в тім, щоб люди одержували порівну, а в тім, щоб вони справедливо одержували не порівну.

В навчальному процесі, як складовій суспільного буття, контроль і оцінка знань виступають як елементи свідомого формування справедливості в диференціації знань студентів. Особливо це важливо в такій дисципліні як «Соціальна політика», що читається студентам які навчаються за магістерською програ-

мою «Менеджмент персоналу». Ця дисципліна виконує і гуманітарно-філософську, і прикладну функцію, і в ній однією з ключових категорій є саме «Соціальна справедливість». Остання виступає і як принцип, і як орієнтир в реалізації соціально-політичних рішень в суспільстві.

З урахуванням специфіки предмету досягнення справедливості в диференціації соціально — політичних знань студентів передбачає перш за все розробку чітких критеріїв щодо контролю і оцінки їх рівня знань. При цьому важливу роль відіграє об'єктивність і мінімізація суб'єктивізму з боку викладача.

Об'єктивні критерії мають враховувати:

- знання соціально-політичних термінів;
- знання соціально-політичної обстановки, суть якої важко зафіксувати на сторінках підручника і тому потрібне читання газет і журналів;
- знання проблем, які нагальні сьогодні для різних категорій населення і суспільства в цілому;
- знань елементів соціального захисту різних груп населення від економічно-активного до соціально-вразливих та неконкурентних на ринку праці;
- вмінь робити конкретні розрахунки щодо надання допомоги, компенсацій, пільг і інших видів адресного захисту різним категоріям населення;
- вмінь розробляти пропозиції до планів соціального розвитку і колективних договорів підприємств і організацій з метою посилення соціального захисту працівників і їх сімей, а також інших громадян, що проживають на даній території чи в регіоні.

Зазначені вище критерії і передбачені в екзаменаційному білеті з дисципліни, бальна оцінка яких з доведенням до відома студентів та роз'ясненням скільки балів і за що виставляється і закріплюється в їх свідомості як справедливість, що мотивує ініціативу і інтерес до навчання.

Л. М. Грущенко, ст. викл.
кафедри педагогіки та психології

**ДЕЯКІ АСПЕКТИ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ
ТА НАВИЧОК СТУДЕНТІВ В ПРОЦЕСІ ЗАСТОСУВАННЯ
АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ**

Підвищення ефективності діяльності викладача пов'язане з впровадженням в педагогічну практику нових форм та методів навчання, які, в першу чергу, направлені на активізацію навчаль-